

Решение № 60609

Номер 60609

Година 18.12.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 11.11

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Райна Русева

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440101535

по описа за

2019

година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените установителни искове от ищеца „***“ с правното основание на чл. 422, ал.1 от ГПК срещу ответника Ю. В. К. за установяване съществуването на вземанията по Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по чГ.дело №927/2019г. по описа на РС- С., представляващи сумата в размер на: 445,80 лв. (четиристотин четиридесет и пет лева и осемдесет стотинки), дължима съгласно фактура № */25.05.2017 г., фактура № */25.06.2017 г., фактура № */25.07.2017 г., фактура № */25.08.2017 г. и фактура № */25.09.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на вземането.

В съдебно заседание за ищеца „***“ Е., редовно призовано, не се явява представител в съдебно заседание. Исковете се поддържат с писмена молба.

За ответника Ю. В. К. назначения му особен представител адв.М. оспорва исковете по изложените в отговора съображения.

С внесения в срока по ГПК отговор от ответната страна, Ч. назначения особен представител, исковете се оспорват с възражения, че от посочените фактури не става ясно по кой точно договор са начислените задължения в тях. Не става ясно начислените суми за лизингови вноски, че са по договор за лизинг, приложен към исковата молба представените фактури нямат материална доказателствена сила.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, отговора, внесените писмени молби-становища от ищеца, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, заключението по назначената съдебно- счетоводна експертиза, намира исковете за основателни по следните съображения:

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че между страните е възникнала облигационна връзка, по силата на която ищцовото дружество „***“ Е. в качеството си на доставчик и оператор на далекосъобщителни услуги се е задължило да предоставя такива на ответника Ю.В. К.. В тази връзка е представено заверено копие от договор за мобилни услуги 10.10.2016г. по абонаментен план. срещу заплащането на месечен абонамент. Представят се също сключени договори за лизинг от 10.10.2016г. за мобилно устройство *** което е следвало да бъде

изплатено по погасителен план на месечни вноски , а също и договор за мобилни услуги от 11.04.2017г.

Като ползвател на услугите, предоставени от „***.“ Е. има задължение да заплаща цената за потреблението, както и лизинговите вноски съобразно уговорените срокове. По делото не се заявяват възражения за доставянето на услугата. Възраженията са свързани с това какви точно задължения са фактурирани. Не се ангажират доказателства за заплащане на стойността на ползваните услуги по процесните фактури, поради което съдът приема, че същите не са погасени, като в тази връзка съдът взема предвид и заключението по назначената съдебно- счетоводна експертиза. Вещото лице детайлно е посочило задълженията по фактурите.

Според заключението на вещото лице по ССЧЕ в счетоводната система на „ Б. ” Е. фактурите се осчетоводяват по кредита на сметки 703 сметка Приходи от услуги, по съответната аналитична сметка 703 в зависимост от ползваната услуга, кредит ДДС ***ДДС продажби билинг и дебит 411-Вземания от клиенти.

От заключението се установява, че процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на „**.“ Е.. Размера на неизплатеното задължение на ответника към ищеца към датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК - 09.09.2019 г. е 445,80 лева, в т.ч. 204,13 лева по фактури за периода 05.2017-08.2017 и 241,67лева - частичен иск по фактура №*/25.09.2017г.

Дължимите суми за мобилни услуги, фактурирани за мобилните номера на Ю. В. К. за процесния период от 25.04.2017 г. до 24.08.2017 г. съгласно сключения между страните договор за мобилни услуги, са в размер 204,13 лева, както следва:

- Фактура № */25.05.2017 г. - 70.67 лева, - Фактура № */25.06.2017 г. - 72.43 лева, - Фактура № */25.07.2017 г. - 55.56 лева, кредитно известие от 25.08.2017г.- 5,47 лева.

За периода от 25.04.2017 г. до 24.08.2017 г. е извършено едно плащане от страна на абоната на 16.05.2017 г. в размер на 73,30 лева, с което са погасени дължимите суми по фактура */25.04.2017 г.

В заключението се сочи, че съгласно представената информация от „***.“ Е., на 16.05.2017 г. и на 14.06.2017г. обажданията на клиента са спряни поради неплатени фактури. Таксите за спиране и включване са начислени към фактура №*/25.05.2017г. и фактура №*/25.06.2017г. Таксите са начислени в съответствие с ценова листа, в която е посочена единичната стойност на всяка една услуга извън условията по абонаментните планове.

В Договор за лизинг от 10.10.2016 г. за мобилно устройство *** - 427.57 лева с ДДС е договорено плащането на устройството да се извърши на 23 бр. месечни вноски по 18.59 лева и 1 допълнителна вноска за придобиване на устройството в размер 18.59 лева.

От заключението по ССЧЕ се установява, че към 25.08.2017г. са фактурирани 11 бр.лизингови вноски на обща стойност 204.49 лева. Остатъкът от незаплатените лизингови вноски 223.08 лева и допълнителната вноска за придобиване на устройството в размер 18.59 лева или общо 241.67 лева са включени във фактура №*/25.09.2017г.- 241,67 лева лизингови вноски и 615,00 лева неустойка за предсрочно погасяване.

При това, от заключението по назначената съдебно- счетоводна експертиза, неоспорено и прието по делото, се установява, че задълженията на ответника в размера по исковата молба- 445,80 лева, в какъвто размер подлежи на уважаване предявения установителен иск. Предвид уважаване на главната претенция, ще следва да се уважи и иска за законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда 09.09.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото, на ищеца следва да се присъдат направените съдебни разноски, които за заповедното производство са в размер на 385,00 лева, а за исковото – 835,00 лева, включващи заплатените от ищеца държавна такса от 25,00 лева, адвокатско възнаграждение 360,00 лева, възнаграждение за вещо лице 200,00 лева , възнаграждение за особен представител 250,00 лева.

По горните мотиви съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните „***.“ Е., ЕИК***, със седалище и адрес на управление Г., район ***, ж.к.*** ***, сграда*, и Ю. В. К., ЕГН*, с адрес ***, че Ю. В. К., ЕГН*, дължи за плащане на „**.“ Е., ЕИК***, сумата в размер на **445,80 лева** (четиристотин четиридесет и пет лева и осемдесет стотинки), дължима съгласно фактура № */25.05.2017 г., фактура № */25.06.2017 г., фактура № */25.07.2017 г., фактура № */25.08.2017 г. и фактура № */25.09.2017 г., съгласно сключени между тях договор за предоставяне на мобилни услуги и договор за лизинг от 10.10.2016г., от 11.04.2017г., **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда 09.09.2019г. до окончателното изплащане на сумата, за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №406/11.09.2019г. по описа на РС- С..

ОСЪЖДА Ю. В. К., ЕГН*, с адрес Г.С., ***, да заплати на „***.“ Е., ЕИК***, със седалище и адрес на управление *** направените съдебни разноси в заповедното производство по чГ.дело №927/2019г. по описа на РС- С. в размер на 385,00 лева и в исковото производство по Г.дело №1535/2019г. по описа на РС- С. в размер на 835,00 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО да се връчи на страните – на ищеца Ч. адв. Ц., а на ответника Ч. назначения особен представител адв.М..

РАЙОНЕН СЪДИЯ: